

תפריס דפריס צפריס דחילי אטר כצר נוטבו המרי דפצריס ולזוגס דוגמה מה שנעשה צהפלות וכרי יעיש נוולא דלין שמי כלל מצחינה הפרימיות הנחקן עיי הדבור לצחינה החילי הנחקן עיי האכילה וקושיא זאת יולדק גיכ גביל פסקה הנעשה עיי הקדר שהוא דוגמה מה שנעשה עיי הדבור צהפלת ערצית וכצר הרגישו גיכ החכמים צוה ולא מלינו חירוק ואפשר דנעשא מוילא ועיקר כונתנו הוא להמשיך המוחין לזרין ועיי המרי מוילא נעשה הזווג וקמך הרב על מיש צריא צרכות קעודה שצוועה או אפשר דזווג הוא ללורך המרי דחיות ונעשה צלוטן זה דאטר שכצר קצלו זרין דלחילות המרי ללורך עלמה סם מנשיכים עיי זוג אלו המרי עלמס לזרין דצריאה דלחילות וצייט וכל זה מזה לזה עיי זוג ונמלא דהמשכה המוחין לזרין דלחילות הוא לזוגס ולהמשיך מהם גיכ לזרין דצייט זה ישנה צרכות האכילה עיי זוג ונס שטר כסית ועונה יעיש וגם צצחויז ליל כן עיי הזוג דטרע שאין סום המשכה המוחין מלמעלה למטה רק עיי הזוג ולא כחצ הרקיש זלמיה צקדור לזוג וקמך על המעיין אך צכונה קדר פסקה ליע [עיינ לעיל צסוף כונת מצבע הצרכה יעיש מיש]:

עוד

ליל דהנה כאן כחצ צקדור להמשיך המרי לזרין סהם יעקירי דלחילות דלחילות ודצריאה דלחילות ודצייט צלחוכנה אטר הושבנה די מוחין צקדר די צרכות רלשונות ולא היה לריך להיות אלא חכף אטר המשכהם צכל עולם ועולם ליעקירי שצחותו עולם וכל צרכה וצרכה צפיע ולא יעתי מכן לו להרב לקדר כן וכן נראה משער המלות פרשת עקב שכחצ רציו חיל וצצרכה די חכרין צלחומך גי הצרות הוא הטיצ לו וכרי כי די צרכות אלו של צרכה המוחין סם כונה די מוחין שאטו מאיריס צנוקצא והם נקי חריצ חריג וכרי יעיש נמלא כי צכל צרכה וצרכה לריך להמשיך לנוקצא וגם צודלי ללריך להיות כקדר ולא דצילוג אטר גמר המשכה כל הערי לחזור ולהמשיך ליעקירי דלחילות וכרי וליע:

דו"א

הטיצ לנו סם יכרין להמחיק אה הני בצורות דחגינה פחות שליט עם החקדים דחכה"י פחות שליט המגוליס העומדים צחגינה דיקוד דז"א וכרי כונה המוחין הנצורות חכר דצצרי רציו צשער המלות פי עקב וצלקוטי תורה פי עקב וצקדר המוחין אטר קידר הרקיש זיל כמו כן קידר אוחס צעומיר צכונה קונה הכל ושם כחצתי איה מקומו צעיה שביה פיג וכרי קחנו משה. אך ליל דכבר עשינו מחוק הנצורות צצרכה המוילא לחס ומה ערין עשה פעם אחרת כאן. [וצערין חציש דמחוק הנצרי עיין להרב דציש דייצ שאלה ליצ] ועוד דמחוק הנצורות מלינו עדיז צקדר החפלי צעומיה צמלת קונה הכל ושם אינו אלא צצחינה אחרי כמדע דעד מלה צלחנה של העומי הוא אחרי כחיש צשער הכומית וצקדור יעיש ולא צצחינה פריס וכאן צצחויז המוחין הוא צצחינה אטר ופריס דפריס ספך מקדר החפלט צרס אין לנו אלא דצרי צן עמריס שוכ קצלו מסארי זלמיה והרקיש זלמיה קידר כפי אשר כחצ רציו לכרין צשער המלות פרשת עקב יעיש אך נשאר לו להצין פעם על קדר החיל והיעיא. [ואפשר דהכל נקרי חילי להיות צחינה אכילה כמדע] גס ליל דכונה המוחין הנצורות כחצ רציו צשער המלות צצרכה די ונתן נעם שבוה צנחה הדי דעמרה וצצרי וצכונת העומיה כחוצ צמלת קונה הכל צנחה החכמה וליע:

הקדמת ברכת הלבנה

ברכת הלבנה

סם אין לקדש עד שיעצרו זי ימים שלמים מהמולד סהם

כנגד כחציד חגינה דז"א עד שחגיג הארתה וקפיע כחציד חגינה דז"א לכחצ דנוקצא סכנגד חיה דז"א עיכ סנה סקדמה זו לא האלמתי מפורש יולא דצצרי רציו ולא עוד חלה דמלמתי להפך צקפר פנייה דרושי ריה צדיה להרחי זיל צרכה הלצנה חנו אוונריס צריה לפי שאלו היא מחמדשה וכרי יעיש וכן משמע מלשון הגמי צצקדורין דז"א כצצרת רצו יהודה וכן פסק הרמזים צהלי צרכות הלכס אי יעיש לוך מרן צשיע חריה צקיי חכיו לא כחצ כן אלא כחצ דלין מצרכין עליה עד שיעצרו זי ימים וסרצ שלמי לצור צדיני צרכה הלצנה קיי עיי כחצ זיל פסק מרין דלין מצרכין עד שיעצרו זי ימים הוא דעת הרמי גיקסליא שהציא מרן צציי וכן דעת האריי זיל מדצרי הזוהר וכיכ צצכסיג סכן המנהג צירנו וכרי יעיש. ולעיד נראה מדצרי רב האריי זיל להפך ממהם עמריס כמו שכצאל צקיד חלה דצדיאס כחצ סרצ מוחרחיו חלמיריו המוצתק אטר קמך את ידיו עליו שצרכת הלצנה אטר אומריס אוחס צריה כחיל צפנייה סם וכמו כן מדוקדק גיכ והצמורה כצצרת רצו יהודה ומי לן יוטר גדול מהרמזים אטר פסק כן ועיין עוד להרב צצרי יוסף שכחצ צקיי חכיו חיל עוד נראה להציא רליה דלא צציינ שיהנה מלור הלצנה ממיש הרמזים צפיי מהלכות צרכות אס לא צירך עליה גביל אי מצרך עליה עד פי צסודש וכיכ סקמיג עשין כיז והריס ריקלמטי קיי פיז וכחצ הרב פיח דמוכח מדצרי חריס דלפילו גביל אי מצרכים עליה וכיכ מהכרסיל צצילור לקמיג חיל ומכאן משמע דלין לריך להמחין עד גי ימים עכיל הרי למדנו מהריס וקמיג וסריס ריקלמטי דלפילו על ית צן יומו ומצרכין ועמי הנלה סיכח צריס ירחא צר יומיה סום אלא מוכח דלין לריך להגרות מונח יעיש ועיין גיכ צשיורי צרכה וצקפר חייס שאל חיה דליד דנראה דעת וקליעיה גיכ כן וכן דעת המאירי ועוד עמריס אחרים כמו שכצאל צקיי. **חמיב** יחיה צקדור סכונת צדפוס אשכח סכחוצ חיל כחצו המוקובלים וליחא צרינו צפרישה פנחס אקמחא שלין מקדשין הלצנה עד אחר זי ימים לעולד כי אחר זי ספירות הזכר סהם כחציד חגינה סם מקומה צצחזס יולחת סטיק שסיס הלצנה חיק עמרה חיה ובר ולפיכך אומריס אטר ריה מפרי שהיה מחמדשה צריה עיכ ועיין צקפר חיה צוולא טנה יעיש [עיינ צקפר חמדה ימים שהציא כחס מלמריס] והנה יעיש סכן יחיה צרינו פרשת פנחס עיין צזוהר חג דרעיה עיל וסה **זיל שצעה כצשים** אינון זי יומין דקיסרה עיכ אי מלשון זה רצו דלקדק דלריך להיות צרכה הלצנה אטר שצעה ימים וכנגד כחציד חגינה המאיריס לה לא איראל דפירוסו סום זי החחוסה דמלי סנקרלות סנס כחיש הרב מקדש מלך זיל סם ולין לוטר כנגד הארתה כחציד חגינה [עיינ החחצר סם] דמעולס לא מלינו לה סארה זי פליוטת אנה סארה סי עליונות כחיש רציו צעיה שליה פילא ופיצ וצצכר סקיי **חמיב** לא היה לריך להיות רק סי ימים ולא זי ימים אלא נראה דפירוש הזוהר כחיש הרב מקדש מלך ואס כן אין רליה מהם לצרך אטר זי דוקא אלא אפילו קודם כל יורי זמניה הוא [עיינ צקפר סורחת שעה דחיל דלמה זי ולא סי יעיש ספר חריה דקיל עיב] אך דעת הרב משרי גיקסליא הציא דצרי הרב צית דוד צקיי קליצ [וכוה] מהמקובלים האשורים קודם רב האריי זיל] ודיצב קשות למצריך קודם סזי ולא סצ ולא העשה עדיף מכיון שאין איכור צצרי וכן פסק מרן שיע קיי חכיו ודלא כסרמזים ועיין גיכ צקפר מורה צלצע וצצכסיג דכן נחפסע המנהג וכן הוא מנסגינו סה קיק צי ס חל יכצין **וחין לפטת** המנהג ואחרי רליה דצרי הזוהר צחיש דקפיה רעיל דלריך זי ועייש להרי מקדש מלך ועייש צחגינה מליין [קיי חריה דייד עילא: אך

אד

לפי קודם של דברים כפי אשר ביאר לנו הרב מוהרש"י זלתי"ה אשר קיבל מפי קדוש הרי הארי ז"ל ל"ל וס' ענינה וקוראנה של ברכת הלבנה [ובשלושה] אס' אלו אומרים אותה בריח טיף טפיר] שהרי כבר עשינו לה כל מיני פיוס צריח בקרבן מוסף והסתכלנו חפלה לחס' וחזרה דקדושה ומוסקף עלתה עד חצי"ד ז"ל ובכחך ככתב עלו כחי בשער הכוונה דרוסי ריח ובפנייה יעיש' ובניח טיף קפיץ והדונוג יעיש' ואי"כ מה ענין עוד לומר ברכת הלבנה אחר כמה ימים עד ח"ו זו ולא עלינו לה עוד אי"כ עליה כמו בריח וברכת הלבנה מה שעולה היא אי"כ אלה עד הניח ד"ז"ל ולא עוד צקוד ג' דילוגין כחי בפנייה דרוסי ברכת הלבנה לתוהרסחי יעיש' ובספר מצותם צקופו יעיש' [ספר וואמרי ד"ל ד"ד ע"א צ"ל] ונודע דבר רבינו מוהרש"י גופיה ל"ל שהרי סס בפנייה כחז' ח"ל ועלגין ג' דלוגין כי לפעמים מלכות פחה היקוד והנס' כדי להסתבר גופא שפוא בפנייה החיים לרי"ך לרל"ג ג' דלוגין כי ודלגין כחי ועולים בנביא וכי שער וואמרי ד"ד ע"א [ונודע דכחי] היא מלכות כחי"ש צניח שכ"י ט"ב צקוד ג' עדרי לאן וכו'] ולקי צמלה צרוך אהה סי וחדש חרשים כחז' דהדלוגין גי"ס הוא' לעלות עולמות ציי"ע לאיליות ריחוד גי"ס כדי להל"ל מלי מני עולמות ציי"ע וכל מיני קלי יעיש' כחלל' דהיא צני"ע ולא ציקוד אך לזה אפטר לומר שסס צ' צחי' נקודס לחסוד ונקודה דפניס כמדע ונדע דנקודיה דפניס היא ציקוד ולא צני"ע אי"כ וי"ש לפעמים המלכות ציקוד הוא בנקודה דפניס אשר היא ציקוד ד"ז"ל וי"ש מלי צני"ע היא בנקודה לחסוד ועיין צני"ע שלי"ד פ"ב כלל ח' ובשער הכוונה דרו"ש צ' דענייה צמלה מלך עהר יעיש' או אפטר דחפילה עולה מציי"ע ליקוד ואי"כ היקוד עולה כחי צמחית אך סוף כל סוף אין זה אי"כ עלייה בצרכה הלבנה כמו צריח ואי"כ מה ענין הפיוס זה ע"י ברכת הלבנה [ואפטר דברים ע"י חפילה של"ב לר"ח שס' צשוה עס ז"ל והדיוגיס ז"ן כחי בשער הכוונה ובפנייה דרוסי ריח ובניח טיף קפיץ יעיש' ואחר ריח חזרת לנדריגחה הרל"שונה של אחר הקטרוג ע"ד טעמי"ט צכוכה חפלות שצכל יוס כחי בשער הכ"י ד"ד וד"ד ובספר עי"ש ד"י ע"א שאחר סמח"ב צהניק צעויה נסתלקו המוחין חו"ן ולכן אלו לרי"ס להסתכל חמ"ד צכל יוס כדי לחזור לתקוונס חס' המוחין כדי שידונוג ז"ן ואחר גמר חפ"י חחרים המוחין להסתלק וחחר הדבר לכמו שהי"ס וכי יעיש' כן ע"ד"י הוא כאן בחפלת ריח ולזה אכחנו חחרים ומצרכים ברכת הלבנה לפייקס ולאחר לה וללבנה אחר [ח"א] שתחמ"ש עערה ח"ס להיות צ' השתחש"ס צכתר אחר ח"ה ד"ל"א כחז' דו"ן צ' יחד [שער הסקדושה דפ"ד קפי"ב יעיש'] ועיין בספר מצותם דק"ס דרו"ש ברכת הלבנה דהפיוס הוא לעמיד ל"ב גי"ע להיות עד דקנ"ה ד"א"י יעיש' ועיין בספר הורל"ה שעה דכ"א:

החיל צקדר ג' עולמות ציי"ע ד"ה אונס דע כי כל זה הי"ס צעה צני"ח העולם כסנצרו"ה המעור"ס שה"ס ז"ן סל"ו כחמע"ה הי"ח והנס' צני"ח העולם אשר חזר הי"ס להחקן וחזרה ועלתה עם השמש אצ"י ואי"כ צר"ה הי"ח סחי אס' דל"ס"י עם חו"ה צצחית אצ"י ואחר סנצרו"ה דל"ס"י ע"י הפלו"חי ומעט"ו החזירה טצ"ס עמו ציו"ס ר' צער"ב שצ"ה כמדע. הנס' כאשר חזרו החמחומ"ס לחטו"ה חזרה הי"ח להחמע"ע ומל"ו עד עה"ה הכל תל"ו צמע"ה החמחומ"ס ח"ס חקנה חפלות כי צכל חפלה חזרת לעלות מן הצני"ח אל האיליות ונגדלת ונתקנת ומדווג עמו ואחר קי"ס חפ"י חזרת להחמע"ע כצחיל"ה וזה ענין מחמ"ד מצרי"ח העולם עד לעמיד ל"ב סכח"ב וסי"ה אור הלבנה וגו' יעיש' ועיין בשער הכוונה ציי"ע ובספר עי"ש ד"ה ע"א:

ואפטר לומר דעין קטרוג הלבנה ומיעוטה היא לכמה [פי"ה שכ"י פ"ה חות ד'] צחי' וסי"ו צצחית פרימיות ומ"ח דפרימיות וכן צח"י ופרימיות דח"י ונחקן ע"י חפלותיו וכל זה צצחי' הי"מס וע"ד"י צצחי' חנח"ס וסס כחי' ומבית דכחי' [עיין ח"ש דלי"ה ד"ע"ו] ד"ה אונס חס"ס הצ"ן [וכי"ח הוא צכלל צחית הזונ"ס] ולזה לרי"ך לתקן צחיתו צפי"ע צמוסקף ריח אך ל"ל דל"ן ענין צחי' קצבמותיו ש"יס ומלי שג"ה ריח ומס"ל יו"ס דכשהנה צעלי"ה העול"הה צרי"ח עד הכתר ד"ז"ל לא כן צחול' וכן דזה צל לכפרס לא כן צחול' צש"ל יו"ס דל"י צל לכפרס ול"ן צסו ברכת הלבנה כמו צרי"ח חפ"לו דל"ן טיף דל"ן כר"ה סדר עלי"הה כמו צחידו"ס הלבנה אך לזה אפטר דע"ל זה אכחנו ומצרכים ברכת יול"ר יול"ר המלכות ועיין ח"ש צקופו ט"ש ח"ל טי"ך פ"ט חות ר' צענין הכתר דרי"ה יעיש' ועיין עוד עלי"ה אחרת לטוק"ב עד הכתר צער"ב שצ"ה צמחה וכן ככתר דמוסקף דיו"ס שצ"ה כחי"ש רבי"ו צאור"ך צני"ע שלי"ד פ"א ופי"ב יעיש' ובשער הכוונה דרו"ש שצ"ה חפלה מוסף ועיין כחי' חו"ס דק"ל רע"ה דצער"ב שצ"ה עולים צכ"ה דקסרי"ה וציו"ס שצ"ה צכתר דל"ז"ל ע"י ועיין מה שכתבתי לע"ד לעיל צח"י מנחה עש"ק. ובהקדמה כולל"ס לענין חפלה ערצ"ס ל"ל שצ"ה יעיש'. ועיין עוד לכמה פני"ס אחר ח"א לשני מלכ"ס שיסתחשו צכתר אחר כחצ"י צקופו"ס ט"ש ח"ל שכ"י פ"ד חות ז' יעיש' ואנו ליה ולי"ה עי"נו והוא יחד עי"ט צצחתי קודות חזרתו כ"ח"ה חס"ו כר"ה ח"ש צש"ה על מ"י כיון דמטי עד מלכות הנקי וי"ה מה שפס"ה ומה דעת חס' כולה קת"ס כדצקדו"ה"א:

ג לרי"ך להצ"ן צענין המיעוט של"ל די מה של"ל כחנה לה חל"ה אדרצ"ה טיט"ל חננה מה שהי"ס לה קוד"ס לא זכ"י להצ"ן הי"ע"ב ענין קנס זה שהרי צחיל"ה י"ל"חס ח"ה צחית ד"ז"ל כי סס חקו"ה והיא רל"ה לפלות צבי"ל של"ה כחי' בפנייה ואי"כ לא די של"ה על"הה חל"ה פ"יד"ה לציי"ע וזה קנס גדול' וז"ל רבי"ו בפנייה דרו"ש לתוהרסחי ז"ל צענין פנס הלבנה צקופ"ו ח"ל הלרי"ך לעני"נו ובצרי"ח העולם הי"ו ש"ה"ה ש"ס דהיינו ציי"ק כצ"ס שה"ס צ"ן דרו"ש ח"ע"ה וקטרי"גה ש"ה"ה חול"ה לעלות צבי"ד וכחמע"ס ר"דה למע"ה דהיינו ל"י ומעט"ו ח"ה על"מ"ך וכי יעיש' והי"ס אפטר להיות של"ה ישנה רק ש"ה"ה כמו ש"ה"ה [עיין צפרקי אצ"ה פ"א כל הרודף אחר הש"ה"ה] וע"ד דל"ן זה מחקיי"ס סח"י צכל ריח היא עולה עד הכתר ד"ז"ל להיות שו"ה צשו"ה חפלה מוסף כחי' בשער הכוונה דרו"ש ריח יעיש' ולאס"ר ד"ה"ה של"ה להיות הדבר הולך ומחקיי"ס חפ"לו צחול' עד הכתר שצ"ו וצ"ה הי"ס לה חמע"ע דוק"ה צחול' [עיין בספר ח"ס ד"ד קני"ה עי"ש ד"י ע"ב] חל"ב צרי"ח וער"ב שצ"ה עולה עד הכתר אך קס"ה דצשער הכוונה דרו"ש ריח ובניח טיף קפיץ כר"ה טעולה עד הכתר ורבי"ו כחז' צש"י פ"ב סל"ה

אז

אפטר דיו"ס ריח ע"י חפילה הוא הדקון ועלי"ה דפרימיות דרו"ע דכל ע"ס דצ"ב"ר הוא צפרימיות וכל חל"ה ש"ה"ה צמע"ה הוא צח"י"ה ואי"כ ברכת הלבנה ש"ח מלגין לעלות העולמות הוא צח"י"ה אך אין קדר הכוונה ש"ס ור"ב סמח"ק צ"רי"ס. עוד ל"ל דכ"י ח"ס רבי"ו בשער ההקדמות דע"ה ע"ב דא"ט מחקרי"ס קטרוג הלבנה ע"י חפלה צכל יוס אי"כ קס"ה מה כש"ל להקן לרי"ס וגס מה צחית מלכות היא ז"ל אשר קיטרנה אך לזה כבר כחצ"י צכוכ"ה צקופו"ס ט"ש ח"ל צכ"י פ"ה חות ד' יעיש' ועיין עוד ח"ש סס צחלק צ' צש"י"ד פ"א חות ר' כמה צ"י צחיתו אשר הי"ס צס"ס קטרוג הלבנה ומחקיי"ס ועולים ע"י חפלותיו יעיש':

ועיין

עוד בשער הסקדו"ה דע"ד ע"ב צדרוש ד' על

שיעלה זרין לסתמוט צבחר אחד טאס סיו עוליס זרין
 לסתמוט צבחר אחד טרז לא סיס אוניה ולטון טולטת
 ציטראל עיין. צקפר טריס דקיל רעיב דסקסה כן ועיין טס
 ויה טתיקן **ועיין** צקפר יפה טעה דרוטי ריה עוד טס ויה
 טטרצה לסקטות ניב דמדוע סיה כך לסיות זה לפעמיס
 צי צלח או צסוד ולפעמיס סיה טקבלת אורח עיי עלניה
 ולא עיי צעלה ולפעמיס סיה שלס יוחר מונט ונדוע לא
 כטריס לסיות מדחה טוים צכל זמן יעטיב דיר ודריצ וועולס
 לא עליט טוקמת סיה מוחותיס עיי עלניה מלימח טטרי
 כל קוד הספלה סוא כמו כל יום כמדוע ועיין צקדור ולין
 טוים הפרט יעיש ועיין מיט צטיט סינ דרוטי ריה ארת טי:
ג לל טהיה צכל ערצ טנת צחטלת מנחס סיה עולם
 כמו טסיחה קודס סקטרוו כחי צטער סכוי דל'ט
[קייב עינ] דיה עיין חטלת מנחס טל עטיק ליכ טהו
 סטיטו מריט לעיט ועיין לסתריח דקיל עייב:

לשם

יחוד קצטיי וכי ולריתיה עיי כח צי טמוס
 חלסיס וכיס אוחיות עילוי סגילוי דטיב וכיס
 דעיב וכי נח צפטיס דרוט ריה דרוט צרכת סלצנה לסריח
 סלוי צולח צרוך יעיש וצווציט דקריח רעיה וקניב יעיש:
מ'ש סתחמדק לסליח אל עבר פריס עייכ חנין מניט
 צפטיס דרוט לסתריח צמנין פבימת סלצנה יעיש:
מ'ש וצריקודיס כעדה גי דלוגיס רלסוויס כנגד עליית
 גי קוי חסין צביס דחי' דלצייט דעטיס לגי קוי

חסין צביס דחי' דלצייט דיליכס וגי קוי דיעקיר דעטיס
 דיה דליליות לגי קוי חגיית טלו וכי נח צקפר פטיס דרוטי
 צרכת סלצנה צולח לסתריח זיל וצולח צרוך אחס ס' מחדק
 חדטיס יעיש עיין טער ספקוקיס יעטיס לי וצלקוטי חריך
 צפקוק וסיס אור סלצנה וגו כמלל מוח למד דעי' סדלוגיס
 נעטס צי צחיטת יחד עליית סעולמות טסס דלילוג או חצייט
 דעטיס צלצייט דיליכס וצדילוג צי חצייט דיליכס צצריחה
 וצדילוג גי חצייט דצריחה לליליות עיד עליית סעולמות
 צדי חלקי סתפלה דחול ולא כדרך חחול דלילי טס ככלליס
 לגומי צדי' עיד טעוליס טולס צליליות בעומדה לא כן כאן
 רק צזי ועוד צחי' צי לעלות גי קוי דיעקיר לגי חגיית טלו
 וסנה צזס יט לסנין ולדקוק כווס דקדוקיס או דנקט לעלות
 חצייט וצפטיס טס לא כחצ רציו לסעלות רק צייט צללי
 ולא חליות צכלל [תריח דקייב רעיה] וכן כחצ עוד טס
 לעלות סוילי טסס יעקיר סקקראיס צי מלי טוקצח כחי
 צכיו לסליל מלי דצייט מן סקלי' לליליות יעיש ובאן נקט
 לעלות גי קוי יעקיר לגי חגיית טלו. אך לזה דצרי רציו
 צעלמוס ליע צפטיס טס דחחילה כחצ צדיס לסתריח טעיי
 גי דילוגיס יסין כי מלגיס נסי ועוליס לחגיית ואחר כך
 צדיס צרוך אחס מחדק חדטיס כחצ טססלטה דלוגיס סס
 לעלות סוילי טסס יעקיר מניט וזהו אטער לוטר דחחילה
 סוא לעלות סעולמות מניט ואחר טעולה לעלות סכסי לחגיית
 טלו [טי' ססי צקוד גי עדיי לאן כחי צעייט טכיו פייב טכל
 כסי נקח טוקצח יעיש] [ענין גי דלוגיס חלו עיין טער
 מלחורזל דיד קטיח קוף דרוט פטיטויו טל חלי' יעיש:

אך

צעיקר סוכוס צלחריח כטלנו מרקדיס כנגדיך
 כחצ צקדור לכרין גי דלוגיס כנגד עליית צייט [תריח
 דיי עייב] דעטיס לסלצניט צייט דיליכס ולא נקט חליליות
 לסעלות כמיט צלסס יחוד. ועוד כחצ לכרין לעלות יעקיר
 דליליות דעטיס וכי לסלצניט ליעקיר דליליות דיליכס וכי
 לל חיק עוליס יעקיר דליליות דעטיס צליליות דיליכס חס
 סכחער סגיב יעלס סליליות דעטיס טסוא סעולוס צעלמו
 כדי טלחייב ילצייט יעקיר דליליות דעטיס ליעקצ ורהל
 דליליות דיליכס. ועוד דצלחריח לטס יחוד כחצ יעקיר
 דיה ובאן כחצ דרין. ועוד טס כחצ דיעקיר לחגיית טלו
 (חרי)

ובאן כחצ לעלות יעקיר דליליות דעטיס לסלצניט ליעקיר
 דליליות דילי' ולא צחגיית טנו כחיל ועוד צפטיס דרוט
 צרכת סלצנה דיי צרוך אחס כחצ לעלות צייט לליליות
 וכפי סקוד סחי צקדור חין עלייס רק עעולס לעולס שלס
 סתחטון צעולס סעליון טלמעלס מונט דסייס חצייט דעטיס
 ציליכס וכן יליכס צצריחה וצריחה צליליות ולא כן צייט
 צליליות ודצרי רציו גיכ ליל ולידע ויה ענין וסורט טל
 עליית סעולמות חלו עתה אטר חין צו יום קצוב צעליותו

עד עיי לחודס. כל זס כחצתי לסיות לי לצכרן ולעיין צוס
 ולעחות חלס לא זכיתי לסטיג ולצלח כל סוכס וסוכס סיוטנת
 על מקונו ועל כח ומוט ליס יעיש וסיטיח:

שם

ותחחק ותמוט קלי' דלצייט דעטיס מעל טאן סקפר
 נח צפטיס טס יעיש מניט דקייב:

הללויה

וגי כל פרטי סכטס סחי מנחל צפטיס
 דרוט צרכת סלצנה לסריח סלר זיל וצקפר
 מניט דקייב. ירכין ומצע סכרכס צבינה וסיח יעיי דדנן
 וסיח ציקוד טסס יעקיר טסס מלכיות דמיס וצין וכל
 ססמטכות וסוויגיס סחי צכרכס סס מניט יעקיר סעליוכיס
 ליעקיר דכל ספרטיס וסוא לעלות מין מניט וסוויגיס
 דרפטי דיעקיר דרין ליעקיר דיקסרית ומסס ליעקיר דלילי
 וכעדי' עד ריט סעולמות ולחושך ללוי סוויגין ללס טלס
 צקויס סכרכס צולח מלך סעולס כמדע כטלין צלחיס
 צרכס מנעס ועיין צריט צסקדומח סכרכס וצקדי סוויגיס
 די וצסקדומח פוריס ומסס חנין כל זס. גס יסין לסלי
 צס כיה אוחיות דעיב וסי' נחצ' צפטיס טס מניט טס:
אשר במאמרו וכי כל פרטי סכטס וסוויגיס
 סחי נח צקפר מניט דקייב

דרוטי צרכת סלצנה יעטיב וצפטיח דרוטי צרכת סלצנה
 עייט זוהר טיי' דקפיה רעיה ומקדש מלך טס יעיש קפר
 סורחל טעה דריח עיי יעטיב מייט:

סימן טוב

וכי חסיכ יכוין לסתפלל לסתיר סטצופה
 טכטצע סקצייט טסוא חצח טלח יכנס
 צירוסלס טל מעלס ססיח חייח מניט דקייב ופטיס דרוטי
 צרכת סלצנה ווח סייט לקדוק צזס דליך לא סנח צעיר
 צירוסלס טל מעלס סלח חחילס לייך זיוו חריח וסחי' זוב
 דרין ועיין לחכוי סמעטצ צקפר נסיט דכיו ארת מ' ועיין
 לסרצ תיח דקומי סניח טתיין כטן וכצר סלדכתי צקוי
 טייט חיי' צעטיי פיה ארת די דקוסיח זחח כצר כנגט רציו
 צעלמו צטער סלקוטיס פי וירח על פקוק וירח חלוי ס'
 צלחוי מורח יעיש ועיין טס ויה טתיין. אך לל ויה
 ענין חפי' זחח. צייטיס ססס וצומן סזס ולא צריט וצחח אטר
 סיה עולה עד הכתר טלו צבחר דמוקף כחי צטעיר סככות
 וייל דחפלתיס סוא סנחול יסיה זס כמו [צייט טלמוס] צומן
 צהויק ועיין לעיל צקוק סקדומח צרכת סלצנה מייט. אך
 כנגד חצייט דליליות חין חכטו חווריס קייט ליע עיין
 צקפר סורחל טעה סכחצ דלין צמ כח יעיש ולעיד חס
 קבלה נקצל עיין תריח ד' קקייט:

מ'ש

וטיחצרכו ספרי וסעולמות מנעט חייט טיחטעט
 צסס ולי' חדווגו וזיליוו נטווח חדשות חסו
 צחק יולריך טפע חייט מנחטעט צדי' וצילי' דלצייט דעטיס
 וחי' עיין צקפר מניט דקייב סניב חיל חסו טלח חווריס
 דרך חטלה צרוך יולריך ריל טיחצכך סילי' וכי יעיש וסדע
 דלין צרכס וטפע נמשך רק מליס ומונט מנחצך. ספרלרי
 וסעולמות גס לייך טחדע דקיר סעודת סעולמות סוא
 דלצייט דללי' ירד ונחלצט צצייט סתחחוריס טסס סיילי
 סמלכות לסיות נטווח לוס וצייט סתחחוריס צצייט דסול
 כעייט סרצ טייט זלסיס צחקדומח סקדומח דעי' (דכיה)
 וצכיו וכצר סלרכחי צענין די חלקי סתפלה לעיל צהיק
 טל

אל קודם התחלה הפני יעמיץ ועל זה בתמי כמשך השמע לזין ואחרי דלילות ואחרי לעולמות ועיי מדוויגים הפרי והעולמות [עין גדבור זה בפי חיים דקסיו ספיצ וכלאם קסים לו נקסא אחרת בכונת הסדור]:

אך

קסם דום הים לריך להיות להפך בתמי עליה העי וללמד כסם שאטו מרקדים ואחרי להפסל ולהמשי קסמם איך ולזווג זרין ואחרי עי אחריה ברוך יולריך ובי כמו שאטו עושים בקרר התפלה דרי חלקי התמי עד הקיס ועמידה כבי בשער הכונת דרוס אי דהפלה השמר יעמיץ **ועיין בקסמי עינות** דרי קסמי כלל העולה כי כל יוני המול העולמות כולם הם למטה ממדינתם והים זה כדי לברר ובי ומה שאטו עושים עי הפולחניו ובי וגם כל זה הסדקון איכר רק בהיותם למטה ממוקומם האמיתי כסמיו בשעת סגורו ובי [עין שער מאמרתבי פי קדושים דשם כתבאר באורך ובקושי תורה פרשה בראשית יעמיץ] ולחונם כיום השנה חקף גלילה בהתחלתה בעשים מליהם צי הקורים שאטו עושים בשנת הפלה המול וחורים פבים במוקומם למטה ואחרי עי הפולחניו כיום השנה או חורים מעלה אחר מעלה עד מקום סמיו בשנת האלילות ועושים שם ספיצ ולא כל גמי זוג שם למעלה הוא לברא בשמות חדשות ולא מצדדי העלבים יעמיץ ננכח דתמי הוא עליה העולמות

ואחרי זוג לברא בשמות חדשות למעלה ואפשר לכונת רבינו

הוא כך והוא שכבר כתב שם במצרים דקסיו דלמורה ברוך יולריך הוא תפלה סיבתך הילכה כדי שהילי יבדך לעשים חיש ברוך עושיך וכסיתחצר חוי עם התי תהלה שהוא ישרי **שיכנס צירושלם תהלה** או ברוך קוניך שהוא אלילות יבדך לבריאם ובי יים ובי חיש והים אור הלכנה כאור המנה כסיקים הברוך של והים או אור הלכנה כאור המנה יעמיץ ועיין בשער הלקוטים פי וירא בפקוק וירא אליו פי צלמי מנחל וגוי דפירק הענין עד שיכנס צירושלם של משה פי עד סמיו זרין חומרים להכנס אי אפשר לומר עד שיכנס עומק כי ויה שסם מדוויגים הוא להושיך בשמות מאחרי ולא אחרי לא יעמיץ הללם היאך תרד לזרין כי דרך המשכה הנשמות הוא זה שזרין מושיכים מאחרי ואחרי מליה ועיי עד סוף כל המדיניות כי גבוה מעל גבוה שומר חיה פי ויש עד שיכנס כלפי סמיו ומכנים ליכנס יעמיץ איך מנחל שאטו תחפליים סמיו זרין להכנס צירוש של משה ולא חורים ועולים העולמות למוקומם הראשון ובי ובהיותם שם למעלה שם הוא הקדר הזוג האמיתי כדי לברא בשמות חדשות ולא למטה כבי וזה עיך ויש צפי עיית שם [ואפילו שיש זוג למטה בחול הכל כפי הציה ולא להוליא בשמות חדשות] זה ללעיך כונת רבינו דברי הרש"ם שקידר כן בקדור:

וצ"ל באמירה ברוך יולריך ברוך עושיך ובי גימ כבוד גייע דבייע ולא נקם באצביע דלילות סוס נוח

[חיה דקסיו ספיצ] עיין באמר הוראת טעה בזה. עוד בענין שנקדים זוג זרין לזוג אחרי כבי בקדור עיין בקסמי חיה דקסיו רביצ ועיין לעיל דים קיון טוב חיש:

שם ולא חורים ועולים העולמות למוקומם הראשון וגם אחתו שהוא מחלף הנשמות עולים ומלבישים הספירות ולא ובי עיין בקסמי מצרים דקסיו עיך דרוס ברכת הלכנה וטרדע משער הקדושה דדי מחלבים הם מחלף הספירות ועליו מחלף הנשמות ועליו מחלף המלכים ועליו מחלף האוסף יעמיץ ועיין בריש בהקדמת המעביר בענין הברוך של המלכים איך הוא מהמלכים דעולמות דאצביע ודמחלף הנשמות כתבאר בקסמי מצרים פיג חייג פיח דמיצ ועיין בחגיה השמיים צעיה סימ רפיג [קספיצ] יעמיץ ובהקדי כחוצות הכסר דקסיו רביע דים אחר ובי דפגם אדחיר הים במחלף הספירות והנשמות שירדו העולמות ממוקומם וגם

עם בלכנה כחיש צעיה שליך פיג יעמיץ וקסמי עיית דיה עיך ופעיה בתחילה בהקדמה יעמיץ ועל ידי חורים ועולים העולמות שסם מחלף הספירות והנשמות כבי צפי מאחרי כספי פרשת קדושים באורך ובפי הכונת דרוסו בשנת איב בעליית העולמות עולים גיב אחריו אחתו שהוא מחלף הנשמות ועלצבישים הספירות ולא גם הקלי חולים לעלות ולזה לנו אומרים:

כשם שאנהנו מרקדים ודלב גי דילוגים עם טיס להבין בכוונה זאת כחצתי לעיל בהקדמת ברכת הלכנה וכונת מלת לטס יחוד ובי יעמיץ [חיה דקסיו רביע] עיין שער מאמרתבי דיד ספיצ קוף פסיעותיו של איח:

תפול עליהם אימחה ומחד ירין להליל פרחי קוקצה דזיא העומתשטים צבייע דעשים מהקלי עיכ נח צפיעיה דרוס ברכת הלכנה בדיה ברוך אחי ותצרים דקסיו יעמיץ אך ליל דנקטו גי פעמים מצביע צבים שאטו אומרים המול ובי והם צביע דבייע ולא נקטו שום נוח באצביע דלילות ואפשר העעם כחיש צעיה דכנגד האלילות איך בו קלי יעמיץ:

אמן ציעקיר דלילי דאצביע דעשים. אמן צי ציעקיר דלילות דאצביע דלירס. אמן גי ציעקיר דלילי דאצביע דבריאם עיכ ויבין כונת אמן חמי בשער הכונת דרוסו חזרת העמידה שהוא הויה ודרי צעילוב יעמיץ הויה חסילה ואחרי דרי חיש ציעקיר דלילות ובי פי דטוקצה נקרא יעקיר כבי צביע רביע שלי ספיצ צמיק יעמיץ והכונה לחבר זרין דלילות דאצביע הויה ודרי כבי בכונה אמן בשער הכונת דרוסו הי דחורת העמידה יעמיץ. אחנס כונה זאת לא מלאחי מפורסם בדברי רבינו לכוונה גימ בזה אחר זה דכפי הכרח מעמיץ מדרוס ברכת הלכנה להקיא סלוי בדיה ברוך אחי הים לריך לאומרו בכל פעם כשאוחר המול עליהם אימחה ומחד ולא לומר טולם בפעם אחת בזה אחר זה ועיין בקסמי מורה באלכע:

מלה ובי לא ידעתי איך תקום כוכר כדי לאומרו וגימ:

לב מדור ובי י פעמים כנגד כהציד חגיגת גם זה לא מלאחי בדברי רבינו:

תנא דרי ר יעומעאל ובי כך הוא לשון הגימ בתמי קנהדרין פי היו צדקים וכתבאר בפעמים סוף דרוס ברכת הלכנה להקיא סלוי יעמיץ:

שם ויאחד גימ שלום עליכם ובי כתבאר צפי הכונת דרוסו סמי התפלות דפיז עיך וצפי מצרים דקסיו ופעיה שם תימ דרי עיץ:

שם ויאמר עיך המעלות והללו אל בקדשו ובי ויאמר אחרי קול דודי הנה זה בא ובי כבי בקדור קבלה מרי הספיד והרצו סמי לוחות הכרית והציא דבריו הכז ונגן אברהם בשמע סימן הלוי ועיין צפי מי שהציא משם הארי יל ובשלוי לבור יעמיץ:

אחר ברכת הלכנה ליל גימ שלום עליכם כן כתב רבינו צפי הכי דרוס אי משני התפלות דים עיץ:

שם ויאמר עלינו לשבח ואחרי יאמר כדנא הימרון להון ובי עיין בקסמי סיל שכתב וקסמי עבודת (הברח) סיל אחר ברכת הלכנה עלינו לשבח לפי שהושע הקטו ואמרו פי יהושע כפי הלכנה יעמיץ ועיין צפי מורה באלכע שכתב שאין לאומרו:

בעיני ריח כתבתי לעיל בקוף הפלה המול יעמיץ גם בענין הבריותם הויה של העמידה בברכת מוקדם ישאל ורלפי חישים ויקודותיהם קומעתי שנתו צפי החיקונים ועתה איך הפנאי מוכנים לזה לתפס [יעמיץ ד' ע]:

חנוכה כל פרגי הכונת התי בקדור כסנא בשער הכונת

כתב

בספר הכונות במנחת ערב שבת שהכונה בזקיפות וכריעות להעלות את המלכות למקומה כמו שהיתה קודם הקיטרוג*, והנה בדרושי ר"ח כתב וז"ל והנה כשנאצלו ז"ו"ן היו שוין בקומתן ממש והיו נקראים שני המאורות הגדולים ע"ש, ובספר הכונות הישן פירש הענין בפירוש כי מתחילה לא היתה צריכה לקבל אור ע"י בעלה רק ששניהם היו שוין והיו מקבלים יחד והיא היתה גדולה כמותו עכ"ל, ואע"פ שכתב בשער ל"ו שער מיעוט הירח פ"א שאי אפשר שיעלו ז"ו"ן להשתמש בכתר אחד, שאם היו עולים ז"ו"ן להשתמש בכתר אחד שוב לא היה אומה ולשון שולטת בישראל, וזהו במוחין דא"א עילאין, [יג] אבל כשמקבלים מוחין דישסו"ת במנחת ערב שבת עולים להשתמש בכתר אחד כמו קודם הקיטרוג, והענין הוא כמו ביו"ט ור"ח שמקבלים ז"ו"ן כל אחד מוחין בפני עצמם דהיינו בר"ח ומנחת ערב שבת הוא מקבל מוחין מאו"א דישסו"ת והיא מקבלת מוחין מישסו"ת דישסו"ת וכן ביו"ט הוא מקבל מוחין מאו"א דא"א והיא מישסו"ת דא"א, וככריעות וזקיפות נמשכים המוחין לשניהם ביחד והנוק' העולה בכריעה וזקיפה היא הנוק' של שניהם כמו שהיה אומר מורי הרב ז"ל לענין ר"ח ויו"ט כן הוא במנחת ערב שבת:

כתב

שם מורי הרב ז"ל יכוין להוריד עליו כח הנרנח"י הנו' ע"י עסמ"ב ואח"כ יכוין להעלות כל בחינות הנרנח"י הנו' למ"ן למלכויות דאבי"ע דאצילות ולהעלותם ע"י עסמ"ב עכ"ל, זאת העלית מ"ן למלכויות דאבי"ע הוא סוד המשכת המוחין להם שהוא הע"ב למלכות דאצילות וכו', והוא כלול מעס"ב** וכן על דרך זה בשאר המלכויות כי המוחין של הנוקבין נקראים בשם עלית מ"ן, כמו"ש במבוא שערים ש"ב ח"ג פ"ח וז"ל כי כל אלו הם בחינת נקודות שהם נקבות ובחינת אור חוזר מ"ן עכ"ל, ומ"ש שהכונות של העליות של

קודם התחלת העמידה והעליות של העמידה הם עלית העולמות ועליות שלאחר העמידה הם עליית הנשמות, הכונה היא שקודם העמידה אנו מעלים פנימיות דחיצוניות הנקרא בחינת נשמות, ודעמידה חיצו' דפנימיות הנקרא בחינת עולמות, ובשים שלום פנימיות דפנימיות הנקרא נשמות***:

עוד כתב מורי הרב ז"ל שיש בנין דו"ן מר"ח לט"ו ומט"ו עד סופו ע"כ, הענין הוא שכתב בספר הכונות הישן וז"ל דע כי החדש הוא שלשים יום והם רומזים לנה"י דז"א המגדלים פרצופה, והנה היסוד דז"א אינו מגיע כי אם עד סיום התפארת שלה לכך היסוד והמלכות שלה אין לה על מה לסמוך בז"א לכך הט"ו ימים ראשונים של החדש הם רחמים והענין כי החדש הוא בחינת המלכות והיא שלושים יום רומז לנה"י דז"א שמהם בנינה שכל אחד כלול מו' הרי ל' לכן מראשה עד חציה שהיא עד התפארת שלה נקרא רחמים ומחציה ולמטה שאין כנגדה יסוד דז"א הוא דין גמור, והנה מראשה עד חציה נקרא פב"פ ומחציה ולמטה שהם הט"ו ימים אחרונים של החדש נקרא בחינת אב"א עכ"ל, והנה הכונה היא שהבירורים של חצי חדש האחרון*** הם נתקנים מעילא לתתא והבירורים של הט"ו ימים ראשונים של החדש הם נתקנים מתתא לעילא. ומ"ש הרב ז"ל שאין לקדשה עד שבעה ימים עד שחגיע הארת ושפע כחב"ד חג"ת דז"א לכתר דנוק' שהוא כנגד התפארת דז"א זה הז"א שכתב הוא בחינת הז"א דמלכות שהיא בחינת החדש, והכונה היא שמתחילת ימי הראשון של החדש מתחיל הז"א דמלכות של הבחינה היותר תחתונה לקבל שפע בכתר שלו, וביום ב' מקבל הז"א של המדריגה הראשונה הנו' שפע הארת בכתר וחכמה שלו, וכן הז"א של המדריגה השנית העליונה ממנה שע"ג הסמוכה לה וכן ביום ג' ג' בחינות דז"א מקבלים שפע בכח"ב שלהם עד יום

* נראה שתיקון הקיטרוג הוא צפלוף הימים, ומיקון הלכנה לנחש אלה"ר הוא צפלוף הזמנים וכנגדו — ר"ת. ולימים הוא כריעות וזקיפות למנחת ערב שבת. ועיין לעיל ק"ט עמודה ז'. (המו"ל). ** דפ"ו"י — מעסמ"ב. *** עיין דעה והשכל ח"ג סי' י'.

**** נ"ה שטעו"ס נפל והיה כמוז קך הני מדש הא' וכמו האחרון וז"ל הראשון, וכן בסוף מ"ש ימים ראשונים ז"ל אחרונים כנ"ה והצטרך

ועתה נראה את עליות ג' הדילוגים הג', בהם עולים חח"ן בג"ה דת"י דעולם הבריאה ועמו היצירה והעשיה, לחח"ן בג"ה דת"י דעולם האצי".
 וחח"ן בג"ה דת"י דיעקב דאצי" דבריאה דזו"ן דאצי", לחח"ן בג"ה דת"י דיעקב דאצי" דזו"ן דאצי".

כִּשְׁם שְׁאֲמֻזְזוֹ מִרְקָדִים כְּנֶגְדֵיךָ. וידלג שלשה דילוגים

דילוג א': כנגד עליית חח"ן דבי"ע דבריאה *** ויצירה ועשיה להלביש חח"ן דבי"ע *
 דאצילות, וחח"ן דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דזו"ן דאצילות, להלביש חח"ן דיעקב
 ורחל דאצילות דאצילות דזו"ן דאצילות:

דילוג ב': כנגד עליית בג"ה דבי"ע דבריאה ויצירה ועשיה להלביש בג"ה דבי"ע
 דאצילות, ובג"ה דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דזו"ן דאצילות, להלביש בג"ה דיעקב
 ורחל דאצילות דאצילות דזו"ן דאצילות:

דילוג ג': כנגד עליית דת"י דבי"ע דבריאה ויצירה ועשיה להלביש דת"י דבי"ע
 דאצילות, ודת"י דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דזו"ן דאצילות, להלביש דת"י דיעקב
 ורחל דאצילות דאצילות דזו"ן דאצילות:

וְאִין אֲמֻזְזוֹ יְכוּלִים לַעַ בִּיה. כָּךְ אִם יִרְקָדוּ
 אֲזוּרִים כְּנֶגְדֵיךָ לְהִיָּקֶנּוּ. לְהַמְחִיזוּ בְנוֹ וְלַעֲלוֹת עִמָּנוּ לֹא יוֹכְלוּ
 לַעַ בְּנוֹ. וְלֹא יִשְׁלְטוּ בְּנוֹ. וְלֹא יַעֲשׂוּ בְּנוֹ שְׂוֹם
 רַעִים. (**)

*** עפ"י מ"ש בהקדמות אור הלבנה (דף ט') כו"ע מוודים דיש לכוין כסדר הסידור הארוך מ"ש בלשם יחוד,
 והוא להעלות את עולמות העשיה והיצירה עם הבריאה לאצילות. ועיין מ"ש בזה בספרנו ח"ה.
 * נוסח הסידור הארוך: בג' דילוגים אלו כ' יכוין להעלות חח"ן בג"ה דת"י דאבי"ע דבריאה להלביש חח"ן בג"ה
 דת"י דאבי"ע דאצילות, וחח"ן בג"ה דת"י דיעקב ורחל שבנה"י דבריאה דזו"ן דאצילות, לחח"ן בג"ה דת"י
 דחג"ת ע"כ ועיין לעיל מ"ש בהקדמה ע"ז והיע"א.
 ** קבלה מהצדיקים זיע"א, להוסיף כאן ולבקש: ולא יהיה לי ולמשפחתי שום כאב, ובפרט כאב שינים.

דכללות במקום נוק' דזיא דאצי' ויהיו כל העולמות נכללים בעולם האצי' שהוא עד קימת רגלי איא וזה יהיה אפילו בחול כמו שהיו בערב שבת קודם חטא אדם הראשון וזהו ולפאר במקום זיא שהוא תיבת דכללות האצי' שם יהיה מקום ליוצרם שהוא היצירה ותחתיו העשייה וכל עילוי זה יהיה בכח שם היוצא מרית על שם כבוד מלכותו שבים שהוא באית כיש בלי שטספרו מיב אתוון דאנא בכח שבעולם היצירה כזה.

אביג יתיץ סריע שטין נגיד יכיש במיר צתיג.
 חקב טניע יג'ל פזיה שמז ציית:

ברוך א אלה אלהי אלהים להאיר בהם כ"ח אותיות דמי' דעיב מוחין דאבא שהוא פרצוף כינה דאבא יוד ויו דלת. הי יוד ויו יוד ויו. הי יוד. לפרצוף הנוק' לפייסה אתה יהוה ויהוה יאהדוניהי מהדש חדשים: ר"ל לעתיד לבוא יתחדשו נויה דנוק' ויתמלאו שפע מכח אבא באמצעות אימא שלא עיי זיא:

(א) סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 אֵתִיה יְהוָה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה
 יתוה אָהִיָּה אָהִיָּה יתוה יוד הא ואו הי יוד תה וו תה
 יתוה יתוה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחי והם הויות ואהיה המנוקדות דכחביד והם מוחין ונרנחי דכלים פנימיים דייס דיצירה שהוא נרנחי דנחי דרוח דחחין בניה דתי דכחביד דכלים פנימיים דה"פ

(א) איה כל הכונה הנז' בגי' ס"ט תהא, היא מסידור הארוך אך בקצר כתוב גי' ס"ט פשוט ואח"כ כתוב להתיר השבועה ודעת מהרה"ג מוהר"א ענתכי יצי שצריך לכוין בזה והבוחר יבחר והיעב"א.

דהיפ יצירה התחתונה וליצירה דאצי' שהוא ן יוד הא ואו
הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי

אֵהִיָּה אֵהִיָּה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הא אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח' והם הויות ואהיה המנקדות
דחגית שהם נרנח' דרוח עם חלקי המוחין שבהם לחחין
בגיה דתי דחגית דכלים אמצעיים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה
דאצי' שהיא ן יוד הא ואו הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי

אֵהִיָּה אֵהִיָּה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הא אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הה

אָהִיָּה
יְהוָה

ויכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח' והם הויות ואהיה
המנקדות דנהי'ם שהם נרנח' דנפש דרוח לחחין בגיה
דתי דנהי'ם דכלים חיצוניים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה
ראצילות שהיא ן יוד הא ואו הא אל יהוה

יכוין להתפלל להתיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
שלא יכנס בירושלם של מעלה שהיא אימא להודווג אריא
ואצילות

אחיכ

ואצילות בבריאה זיווגא שלים דפנימיות [א] שיכנסו ישראל שהוא ת"א בירושלם של מטה שהיא נוק' להזדווג זו"ן ויצירה בעשיה

זיווגא

[א] א"ה טה שיש לדקדק כאן לכאורה דאיך נשבע כן [תענית ה' ע"א] והלא כללא הוא דאין לך זיווג דנשמות בזו"ן עד שיזדווגו מקודם או"א ופרצופים העליונים עד הא"ס שאז נמשך המוחין והכח לזו"ן להזדווג וכלא זה א"א ועיין בליקוטי תורה ר"פ וירא וכבר הקשו כן בשאלות חכמי המערב סי' מ' כמובא בנה"ש ד"ל סע"ד, וראיתי להר"י תו"ח דקמ"ג סע"א שתירץ ע"ז וקיצר דבריו שלעולם צריך להמשיך בתחלה מזו"ן דאו"א לזו"ן דזו"ן ואח"כ מאו"א דאו"א לאו"א דזו"ן וזהו נשבע שלא ימשך מאו"א דאו"א לאו"א דזו"ן עד שיכנס, ר"ל שימשך מזו"ן דאו"א לזו"ן דזו"ן עבתד"ק, וכעת ראיתי שהרב עצמו בספר הליקוטים ריש פ' וירא שנרגש מזה ותירץ וז"ל פירוש הדבר עד שיהיו זו"ן מוזמנים להכנס בהם כי א"א לומר עד שיכנס מטש כי מה שהם מזדווגים הוא להמשיך נשמות מאו"א ואם או"א לא ימשיכו לעצמם היאך תרד אל זו"ן כי דרך המשכת הנשמות הוא כן שזו"ן ממשיכין מאו"א ואו"א מא"א וא"א מע"י וכן עד סוף המדרגות כי גבוה מעל גבוה שומר וזהו פירוש להכנס כלומר שיהיו מוכנים להכנס עכ"ל, וכ"כ בליקוטי תורה פ' וירא כיעו"ש ועיין בע"ח שער הזיווגים פ"א ובש"ש שם שהביא מ"ש הדב בספר הליקוטים הגו' ולפי"ז אי"ש כפשוטו דנשבע שלא יכנס לאו"א עד שיהיו זו"ן מוכנים לזווג לא עד שיזדווגו דלעולם יזדווגו או"א קודם דלפי מ"ש התו"ח עדין יש לדקדק קצת כיון דאו"א וזו"ן דאו"א קודמים לאו"א דזו"ן ולזו"ן דזו"ן ולפי מארז"ל משמע שלא יכנס למעלה היינו בכל פרטי או"א בין או"א דאו"א ובין זו"ן דאו"א עד שיכנס למטה היינו בכל פרטי זו"ן בין או"א דזו"ן ובין זו"ן דזו"ן אם לא דהכונה עד שיהיו מוכנים ולפי"ז נראה מה שמזדווגים זו"ן בברוך יוצרך ועושך קודם או"א צ"ל שמזדווגים זו"ן דזו"ן וזו"ן דאו"א ולעולם זו"ן דאו"א קודם דלעולם בכל פרט מזדווגים או"א שבו ואח"כ זו"ן שבו וכמ"ש התו"ח והיעב"א.

זיווגא שלים דפנימיות ושיהכרכו כל הפרצופים והעולמות משפע א"ס ב"ה שיתפשט בהם ואז יזדווגו ויוציאו נשמות חדשות :

[א] ברוך יוצרך

ברוך עושך

יוד הי ויו הי יוד היואו הי
יוד האואו הא יוד ההו הה
יכוין להכטיך שפע א"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שעולים ברוך לויא דעשיה
התחתוי ולעשיה דויא דאצי
שהוא י' דהויה הכוללת

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד האואו הא יוד הה וו הה
יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שעולים ברוך לנוק' דויא
דעשיה התחתונה ולעשיה דויא
דאצי שהיא ה' אחרוי' דהויה

יהוה יוד הא ואו הא

אדני יוד הה וו הה

ויכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצות ולהעלות רוחו ונשמו לזו"ן דעשיה התחתונה ודעשיה דויא דאצילות ויכוין לעוררם אל הזיווג ע"י ט"ה וב"ן וע"י רוחו ונפשו ויכוין לזווג זו"ן הנז' ויכוין בשיכוב הויה כהולם ואדני והיא מעלה מ"ן ע"י נפשו ושם ב"ן והויא משפיע מ"ד ע"י רוחו ושם מ"ה ומזדווגים יחד ע"י מ"ה יאהרונגהי זוג זו"ן יוד הא ואו הא :

ברוך

[א] א"ה כל הכונה בברוך יעקב הוא מהארוך אבל בקצר ב' שפע א"ס ב"ה בזו"ן ובאוי"א דאצילות ובאבוי"ע דעשיה וחבור זו"ן ו"ה ואוי"א י"ה וכן בברוך יעקב ב' ונ' ביצירה ובריאה יעו"ש ודעת מוה"ר שד"ה יצ"ו שיש לבוין מסירת נפש וכו' והמשכת שפע א"ס לפרצופים הנז'ל וכ"ד מוהר"א ענתני יצ"ו שצריך לבוין כל סדר שכתוב כאן הא"א להמשיך שפע א"ס בכתם כ"א בסדר הנז' ע"י ההלבושות ע"ב, ונלע"ד שאין חילוק בזה מהקצר להארוך רק שבא בקצרה ולא ציירו המותין אך כ"ע מודו דזה הוא הסדר הנכון ולעת הנחון מצי לכיון בקצרה יא"ש את"ם והיע"א.

[א] ברוך קניך

יוד הי ויוהי יוד היואוהי
 יודהאואוהא יודההוהה
 יכוין להמשיך שפע א"ם ב"ה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאבא דעשיה
 התחתונה ולעשיה דז"א דאצילו
 שהוא ידהויה הכוללת
 יתבה יוד הי ויוהי

ברוך בוראך

יוד הי ויוהי יוד היואוהי
 יודהאואוהא יודההוהה
 יכוין להמשיך שפע א"ם ב"ה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאימא דעשיה
 התחתונה ולעשיה דז"א דאצילו
 שהיא הדהויה הכללית
 אהיה יוד הי וואוהי

ויכוין

[א] מה שיש לדקדק כאן דלא נקט בסדר לא מלמעלה
 למטה ולא מלמטה למעלה קצת יש ליישב עפ"י מ"ש התו"ח
 דקמ"ג סע"א וז"ל מש"כ בברוך יוצריך ועושיך זיווג זו"ן ובברוך
 קוניך ובוראך זיווג אר"א שבתחלה אנו ממשיכין מזו"ן דאז"א שהם
 נ"ר לזו"ן דזו"ן שהוא בחי' נ"ר ואח"כ מנשמה חיה דאז"א לנשמה
 חיה דזו"ן ע"כ ולפי"ז א"ש שסדרו קודם יוצריך עושיך אך אכתי
 יסדרו עיב"א מלמטה למעלה ולזה יש ליישב עפ"י מה שביאר
 הרב במבוא"ש בדרוש ברה"ל ד"ס רע"ד וז"ל שהכונה היא שתתברך
 יצירה משפע א"ם ב"ה כדי שתתברך היצירה לעשיה וזהו ברוך
 עושיך וכשיתחבר ו' עם ה' תתאה שהוא ישראל שיכנס לירושלם
 תתאה אזי ברוך קוניך שהיא האצילות תברך לבריאה וזהו ברוך
 בוראך שיתחברו י"ה שהוא הקב"ה אל ירושלים שלמעלה ע"י
 שיתחברו יצירה בעשיה והם מעלים מ"ן לבריאה וכשיש מ"ן לעולם
 הבריאה אזי תתחבר עמה האצילות וזהו ג"כ בזו"ן ובאז"א דאצילות
 עצמו והצירוף של התחברות הנז' הוא וְהַיְיָ ע"כ וכ"כ בארוך
 וא"כ צריך לומר ברוך יעקב וכן הסדר במסכת סופרים פ"כ ה"ב

ויכוין למסור עצמו על קידוש ה' ולקיום התורה והמצוות להעלות
 חיה ונשמה שלו למיד ולמין לאו"א דעשיה התחתונה
 ודעשיה דאצילות לעוררם לזיווג ע"י ע"ב וס"ג ויכוין לזווג או"א
 הגו' ואימא מעלה מ"ן ע"י נשמתו וע"י ס"ג ואבא משפיע מ"ד
 ע"י חיה שלו וע"י ע"ב ומזווגים יחד זיווגא ויחודה שלים ע"י ע"ב

אִיהֵתִינָהּ זיווג או"א יוד הי וין הי :

ואז חוזרין ועולין העולמות למקומן הראשון וגם אנחנו שהוא
 מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
 רוצים להתאחו במחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
 אש מה' גבורות הסתומים בזרוע ה' ומכה בהם ומפילם ומתבטלים :

כשם שאנחנו מרקדים כנגדיך וידלג שלשה דילוגים

דילוג א' כנגד עליית חח"ן דבי"ע דעשיה להלביש חח"ן דבי"ע
 [א] דיצירה וחח"ן דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דזו"ן
 דאצילות להלביש חח"ן דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דזו"ן
 דאצילות :

דילוג

ולא כמ"ש באיגרות הרמ"ז סי' יו"ד דמסתברא להעלות אבי"ע
 מלמטה למעלה שזה כשיטת החברים בפע"ח שי"ט פ"ג ועיין
 להגאון חיד"א במחבר סי' תכ"ו אות ג' שהביא מ"ש אוגה"ר וכ'
 ששמע מפה קדוש מהר"ת ן' עטאר שהיה אומר ברוך יעקב וכ"כ
 מהרנ"ש במצת שימורים שעיקר הנוסחא ברוך יעקב ופירשה ע"ד
 הסוד פי' נאה וכי דאין לשנות יעו"ש וכ"כ במו"ב סי' ו' אות
 פק"ח יעו"ש ושל"ב.

[א] בסידוד הארוך בג' דילוגים אלו כי יכוין להעלות חח"ן
 בג"ה דת"י דאבי"ע דעשיה להלביש חח"ן בג"ה דת"י דאבי"ע
 דיצירה וחח"ן בג"ה דת"י דיעקב ורחל שבנה"י דעשיה דזו"ן דאצילות
 לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ה ע"כ ועיין לעיל מ"ש בהקדמה ע"ז והיע"א.

דילוג ב' כנגד עליית בג"ח דבי"ע דעשיה להלביש בג"ח דבי"ע
 דיצירה ובג"ח דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דזו"ן
 דאצילות להלביש בג"ח דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דזו"ן
 דאצילות :

דילוג ג' כנגד עליית דתי" דבי"ע דעשיה להלביש דתי" דבי"ע
 דיצירה ודתי" דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דזו"ן
 דאצילות להלביש דתי" דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דזו"ן
 דאצילות :

ואין אנהנו יכולים לנגע בידך כך אם ירדהו אחרים
 כנגדנו להזיקנו להתאחו בנו ולעלות עמנו לא יוכלו
 לינע בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו שום רושם:
 תפול עליהם אימתה ופחד שלהבת אש מחמשה גבורות
 בגדול זרועך יכוין להציל פרצוף נוקי דז"א המתפשטת בבי"ע
 דעשיה מהקליפות ידמו כאבן : כאבן ידמו זרועך בגדול
 ופחד אימתה עליהם תפול :
 יכוין להשליך הקליפות על צדינו ואויבינו !

[א] סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּהּ יוֹד הַיּוֹד הִי יוֹד הִי וְאוֹ הִי
 אֱהִיָּהּ יְהוָה אֱהִיָּהּ אֱלֹהֵי יוֹד הִי אֱלֹהֵי יוֹד הִי
 יְהוָה אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יוֹד הִי וְאוֹ הִי יוֹד הִי וְאוֹ הִי
 יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי יוֹד הִי אֱלֹהֵי יוֹד הִי

יכוין

[א] הערה לקורא כי בונה זו דעשיה שייכה בג"פ סיט
 הקודמין בדף ל' ע"ב ובכאן יכוין בחלק היצירה הכתוב שם בג"פ
 סיט וישלוי"ב.